

193

1. Dzię - ki, u - wie - lbie - nie Je - zu,

i na - jwy - ższa To - bie cześć. Po - kój nam po -

zo - sta - wi - łeś, Ty w świą - ty - ni je - steś sam.

Zie - mskie do - bra i ra - do - ści gi - ną,

bez war - to - ści są. Wszy - stko gi - nie tu w ni -

2. Świat to wielka jest pustynia,
 duszy radość kto tu da?
 Serce szuka tam wytchnienia –
 gdzie jest miejsce Pana Chwał.
 Już niedługo trwać to będzie,
 noc zupełnie zniknie wnet.
 Wkrótce wszyscy święci w rzędzie
 wzniosą Panu chwałę, cześć.

3. Kres nadejdzie wnet cierpieniom,
 łez już nie będziemy znać.
 Troski w radość się przemienią –
 błogie szczęście będzie trwać.
 Ach, Ty byłeś tu wzgardzony,
 świat i nas odrzucił też.
 Wszelkie oko wśród zbawionych
 jednak Ciebie ujrzy, wnet.